

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de procurorul din Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Coștaș, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Siminovici Ludmila Mihail, născută la 05 aprilie 1966, originară și domiciliată din r-nul Florești, or. Ghindești, str. Ștefan Vodă 6, ap. 10.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 19.12.2014 pînă la 17.02.2016;

Instanța de apel de la 11.03.2016 pînă la 11.05.2016;

Instanța de recurs de la 20.07.2016 pînă la 22.11.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Florești din 17 februarie 2016, Siminovici Ludmila a fost recunoscută vinovată de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal, după cum urmează:

- în baza art. 332 alin. (1) Cod penal - a fost încetat procesul penal, din motiv că a intervenit prescripția de atragere la răspundere penală;

- în baza art. 327 alin. (1) Cod penal - i-a fost stabilit o pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani și 6 luni.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Siminovici Ludmila a fost condamnată de faptul că, activînd din anul 2010 în calitate de director al Instituției medico-sanitare publice Centrului de Sănătate Ghindești, or. Florești, prin abuz de serviciu manifestat la îndeplinirea atribuțiilor care reglementează activitatea de serviciu a ei ca persoană cu funcție de răspundere, intenționat, din interes personal, cu scopul de a-și ajuta ruda Timofeevici Maia în perioada lunii iulie 2012, a falsificat certificatul medical nr. 116 din 20.07.2012, conform căruia Timofeevici Corina s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 10.07.2012-20.07.2012 și certificatul de concediu medical seria 10 nr. 230256 din 26.07.2012, conform căruia Timofeevici Corina, s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 26.07.2012-03.08.2012, prin care fapt, a cauzat intereselor publice daune în proporții considerabile. Ulterior, aceste documente au fost prezentate de către Timofeevici Corina, organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Florești, cu scopul justificării absenței sale în cadrul urmăririi penale pe prezenta cauză penală.

Acțiunile lui Siminovici Ludmila, fiind calificate în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative: *folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes personal, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.*

De asemenea, instanța de fond a reținut că, tot ea, fiind persoana cu funcție de răspundere și activînd din anul 2010 în calitate de director al Instituției medico-sanitare publice Centrului de Sănătate Ghindești, or. Florești, folosindu-se de atribuțiile care reglementează activitatea ei de serviciu, intenționat, din interes personal, în perioada lunii iulie 2012, a falsificat certificatul medical nr. 116 din 20.07.2012 conform căruia Timofeevici Corina s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 10.07.2012-20.07.2012 și certificatul de concediu medical seria 10 nr. 230256 din 26.07.2012, conform căruia Timofeevici Corina s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 10.07.2012-20.07.2012 și certificatul de concediu medical seria 10 nr. 230256 din 26.07.2012, conform căruia Timofeevici Corina s-ar fi aflat la tratament ambulatoriu în perioada de timp 26.07.2012-03.08.2012 prin care fapt, a cauzat intereselor publice daune în proporții considerabile. Ulterior, aceste documente au fost prezentate de către Timofeevici Corina, organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Florești, cu scopul justificării absenței sale în cadrul urmăririi penale pe prezenta cauză penală.

Acțiunile lui Siminovici Ludmilal, fiind calificate în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative: *înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, săvîrșite din interes personal.*

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanței, inculpata Siminovici Ludmila a contestat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, în partea ce ține de condamnarea în temeiul art. 327 alin. (1) Cod penal, cu achitarea acesteia. Recurenta a invocat că, în cauza dată au fost emise două ordonanțe de punere sub învinuire a acesteia din 12.11.2012 și 17.01.2013 care nu au fost anulate dar lăsate în vigoare. Cu toate acestea de către organul de urmărire penală a fost pusă sub învinuire în temeiul art. 327 alin. (1) Cod penal, pe cînd deja prin modificarea din data de 03.02.2012 cuvintele cu funcție de răspundere a fost substituit cu cuvîntul „publică”. A consideră ordonanța de punere de sub învinuire din 17.01.2013 ca fiind ilegală și care a solicitat organului de urmărire penală să o anuleze întrucît ea contravine normelor legale ale Deciziei Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010. Timofeevici Maia fiind audiată în cadrul procesului de judecată a declarat că dînsa nu s-a prezentat la 17.01.2013 la procuratura Florești, dar a fost la 31.01.2013 unde s-a semnat pe niște foi curate și presupune că aceste foi au fost completate după plecarea acesteia cu conținutul care îi convenea procurorului. Ținînd cont de aceste afirmații ale martorului Timofeevici Maia, apelantul a solicitat instanței de fond să dispună nulitatea actului procedural și anume ordonanța de punere sub învinuire din 17.01.2013, deoarece procurorul a întreprins acțiuni de încălcare a prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal. A consideră că în cazul concret de incriminarea art. 327 alin. (1) Cod penal, nu a fost dovedită latura obiectivă al acestei infracțiuni.

Din conținutul cauzei penale nu este clar care este caracterul și mărimea pagubei materiale, care este victima, gradul influenței negative a faptei prejudiciabile asupra activității legale a instituției, întreprinderii sau organizației. Făcînd referire la temeiul art. 126 alin. (2) Cod penal, a indicat că la materialele dosarului lipsește în general informația despre daune, pentru ca instanța de judecată să poată evalua obiectiv în temeiul normei menționate daunele cauzate și dacă acestea ating proporții considerabile. În cazul dat a considerat că, procurorul nu i s-a reușit să confirme care este dauna considerabilă ca consecință al eliberării de către acesta a certificatului medical nr. 116 din 20.07.2012 și certificatul de concediu medical seria 10 nr. 230256 din 26.07.2012.

Instanța de judecată a admis aceiași eroare ca și organul de urmărire penală la aprecierea și constatarea vinovăției acesteia în cadrul acțiunilor în temeiul art. 327 alin.

(1) Cod penal, și anume a dispus condamnarea sa în baza contextului de către o persoană cu funcție de răspundere. Dispoziția articolului dat la moment nu mai prevedea persoană cu funcție de răspundere, dar persoană publică. Totodată din interpretarea art. 6 CEDO, instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor invocate de apelant în cadrul procesului de judecată și dezbateri. Conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, interpretând această chestiune în favoarea sa consideră că prin acțiunile sale nu a adus prejudicii considerabile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2016, a fost admis apelul declarat de inculpata Siminovici Ludmila, casată sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Siminovici Ludmila Mihail de sub învinuirea înaintată pe art. 327 alin. (1), art. 332 alin. (1) Cod penal, se achită, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a judecat unilateral și superficial cauza, în lipsa unei cercetări obiective a probelor, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, au dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate.

Instanța de apel a reținut că, Siminovici Ludmila în cadrul urmăririi penale a fost pusă sub învinuire și conform sentinței judecătorești Florești din 17.02.2016 a fost condamnată pentru infracțiunile prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, cu indicii: folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes personal care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, și de art. 332 alin. (1) Cod penal, cu indicii: înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădit false, săvârșite din interes personal.

Verificând în ansamblu cumulul de probe administrate și cercetate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și suficienței acestora, instanța de apel ajunge la concluzia că, acțiunile încriminate inculpatei Siminovici Ludmila prin actul de învinuire finală nu și-au găsit confirmare, acestea neîntrunind însă sub aspect obiectiv și subiectiv semnele constitutive ale componenței de infracțiune stabilite la art. 327 alin. (1), 332 alin. (1) Cod penal.

Conform art. 14 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 15 Cod penal, gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea dacă fapta săvârșită de inculpat întrunește elementele infracțiunii.

Reieșind din normele precitate și în motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, potrivit rechizitoriului, încadrarea acțiunilor inculpatei au fost în temeiul art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal, după următoarele semne calificative.

- folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes personal, care a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, precum și:

- înscrierea de către o persoană cu funcție de răspundere, în documentele oficiale a unor date vădite false, săvârșite din interes personal.

Astfel, atât procurorul în învinuirea formulată cât și instanța de fond, nu au luat în considerație modificările și completările din M025-28/77 din 03.02.2012 a Codului penal, în care este menționat: La art. 327 alin. (1) Cod penal în dispoziții, cuvintele ”cu funcție de răspundere” se substituie cu cuvântul „ publică”; iar la art. 332 alin. (1) Cod penal, textul ”cu funcție de răspundere, precum și de către un funcționar al autorității publice care nu este persoană cu funcție de răspundere” se substituie cu cuvântul „publică”.

Deci, dispozițiile articolelor date la momentul punerii sub învinuire a inculpatei nu mai prevedea sintagma - persoană cu funcție de răspundere, dar cuvintele date au fost substituite cu cuvântul „publică”, fapt ce a fost ignorat atât de acuzatorul de stat, care la data de 17.01.2013 prin ordonanța de punere sub învinuire i-a înaintat lui Siminovici Ludmila învinuirea cu calificativul - o persoană cu funcție de răspundere, calificativ care nu era prevăzut de norma penală, precum și instanța de fond a ignorat prevederile legii, emițând sentința în cauză.

Deci, rezultând din învinuirea formulată de către procuror, inculpata nu este subiect al infracțiunii încriminate, adică în acțiunile ei lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal. Or, în speță lipsește corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpată și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală nominalizată.

Circumstanțele enunțate relevă, astfel, că instanța de fond nu a soluționat cauza în conformitate cu rigorile legale.

Potrivit art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, se adoptă o sentința de achitare, iar conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, poate admite apelul, dar din alte motive, casează sentința atacată și dispune achitarea persoanei în cazurile prevăzute de prezentul cod.

Conform jurisprudenței naționale, sentința de achitare pentru lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii se adoptă în cazurile în care fapta social periculoasă a fost constatată, dar lipsesc condițiile prevăzute de lege pentru recunoașterea componenței de infracțiune.

Potrivit art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art. 52 Cod penal se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Reieșind din normele precitate, instanța de apel a considerat că, atât acuzarea cât și instanța de fond au admis încălcări procesuale, înaintînd ordonanța de punere sub învinuire din 17 ianuarie 2013 (f.d.277, vol. III) și emiterea unei sentințe de condamnare în temeiul art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal, în privința inculpatei Siminovici Ludmila cu calificativul ce nu este prevăzut de legea penală.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței. Recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor; însăși inculpata a căzut de acord cu încetarea procesului deoarece a expirat termenului de prescripție pe art. 332 alin. (1) Cod penal, iar în apelul inculpatei s-a solicitat achitarea doar pe art. 327 alin. (1) Cod penal, deoarece nu au fost cauzate

prejudicii considerabile. Totodată, în pofida funcției ocupate de Siminovici Ludmila și împuternicirilor date, ultima este și persoana cu funcție de răspundere care se încadrează întru totul în noțiunea de persoană publică, definită în art. 123 alin. (2) Cod penal. De asemenea, indicarea organului de urmărire penală în actul de învinuire a lui Siminovici Ludmila precum că ultima este persoană cu funcție de răspundere, dar trebuia de indicat – persoană publică, este o eroare mecanică.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Berladean Lilia în numele inculpatei Siminovici Ludmila, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de procuror, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece din textul deciziei instanței de apel rezultă că aceasta a analizat obiectiv probele administrate și hotărîrea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de achitare și această hotărîre corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Verificînd argumentele invocate de procuror, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penale au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit menționează că, în cauza dată, instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții prevăzute de lege, și anume instanța de apel era obligată să constate circumstanțele și împrejurările infracțiunii comise în modul prevăzut de art. 394 alin. (1), pct. 1), 2) Cod de procedură penală, să analizeze cauza sub toate aspectele ei, fără a se limita la motivele invocate de partea care a depus apelul.

În prezenta cauză, Colegiul lărgit constată că, și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazurile cînd decizia motivată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în legătură cu ce urmează a fi casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Pornind de la motivele recursului ordinar declarat de procuror, rezultă că, instanța de apel și-a argumentat soluția superficial privitor la respingerea infracțiunilor incriminate de către acuzator, prin care inculpatei i-a fost incriminat indiciul „persoană cu funcție de răspundere”, cu toate că, la momentul săvârșirii infracțiunilor incriminate lui Siminovici Ludmila, dispoziția art. 327 alin. (1), 332 alin. (1) Cod penal, sintagma „cu funcție de răspundere” a fost substituită cu cuvântul „publică”, deci urma a fi incriminat calificativul „persoană publică”.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, inculpata nu este subiect al infracțiunilor incriminate, or, în speță lipsește corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpata și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală nominalizată.

Colegiul penal menționează că, potrivit art. 123 alin. (1) Cod penal, prin persoană cu funcție de răspundere se înțelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice.

Iar potrivit alin. (2) aceluiași articol, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Potrivit literaturii de specialitate, noțiunea „persoană cu funcție de răspundere”, definită în alin. (1) art. 123 Cod penal și noțiunea „persoană publică”, definită în alin. (2) art. 123 Cod penal, se află într-o relație de tip „parte-întreg”.

În speță, Siminovici Ludmila activând în funcția de director al Instituției medico-sanitare publice Centrului de sănătate Ghindești, or. Florești, în pofida funcției ocupate și împuternicirilor date, nu numai că este persoană cu funcție de răspundere, dar și persoană publică, astfel aceste două noțiuni nu se exclud ci constituie în cazul dat un tot întreg.

Prin urmare, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că Siminovici Ludmila nu este subiect al infracțiunii prevăzut la art. 327 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal.

Din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel dor a enumerat probele prezentate de partea acuzării, care au stat la baza sentinței de condamnare a inculpatei în instanța de fond, fără a fi supuse analizei și fără a face vre-o concluzie, ca ulterior să achite inculpata din lipsa componenței de infracțiune, neexaminând sub toate aspectele hotărârea primei instanțe.

Mai mult, instanța de apel în decizia sa nu s-a expus asupra ordonanței de scoatere a inculpatei de sub învinuire și reluare a urmăririi penale din 17.01.2013, fapt invocat de apărare atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel.

Astfel, instanța de apel casînd sentința instanței de fond și achitînd-o pe Siminovici Ludmila, de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1), 332 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, și-a motivat decizia defectuos, fără o argumentare legală.

În acest sens, Colegiul penal reamintește că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se

manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Prin urmare, instanța de apel a examinat pur formal apelul declarat, nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit fără a da o apreciere probelor, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, acceptând niște concluzii de ordin general.

Astfel, se conchide că, instanța de apel nu s-a pronunțat argumentat asupra motivelor invocate în apel motivându-și soluția eronată, prin ce s-a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs deoarece soluționarea chestiunii respective ține de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel, care conform art. 414 Cod de procedură penală, trebuie să judece apelurile din punct de vedere al stării de fapt și de drept, deci al legalității și temeiniciei sentinței atacate.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit, constatând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel, urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul din Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Valentina Costăș, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2016, în cauza penală în privința lui *Siminovici Ludmila Mihail* și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Pronunțată integral la **27 decembrie 2016.**

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu